

generelle ramme for statsamtmandens videre behandling af sagen.

Indenrigs- og sundhedsministerens beføjelser omfatter såvel i rekursagerne som i de sager, ministeren tager op af egen drift, adgangen til at anlægge *anerkendelsessøgsmål* under de i § 51 nævnte betingelser, jf. bestemmelsens 3. pkt. Indenrigs- og sundhedsministeren har således også i denne henseende i forhold til kommunen de samme reaktionsmuligheder som statsamtmanden. Indenrigs- og sundhedsministeren har endvidere beføjelse til at pålægge statsamtmanden at anlægge *anerkendelsessøgsmål* under de i § 51 nævnte betingelser, jf. ligeledes bestemmelsens 3. pkt.

Statsamtmandens *prøvelse* omfatter – når bortses fra godkendelsessager – alene en prøvelse af lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser, jf. herved bemærkningerne til den foreslåede affattelse af lovens § 48, stk. 1. I sager vedrørende godkendelse omfatter statsamtmandens prøvelse af den kommunale disposition tillige en hensigtsmæssighedsvurdering.

Indenrigs- og Sundhedsministeriets prøvelsesadgang i forhold til den kommunale disposition er den samme som statsamtmandens.

Ministerens reaktionsmuligheder efter § 52, stk. 4, og § 53, stk. 2, omfatter – som det er beskrevet ovenfor – både i rekursager og i sager, som ministeriet tager op af egen drift, ændring af statsamtmandens afgørelse. Reaktionsmulighederne i forhold til den kommunale disposition er således de samme som statsamtmandens.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet skal både i rekursager og i sager, som ministeriet tager op af egen drift, foretage en fuld prøvelse af statsamtmandens reaktion. Ministeriet skal således ikke blot tage stilling til, om reaktionen er lovlig, men også til rimeligheden af et af statsamtmanden udøvet skøn i en godkendelsessag eller skøn med hensyn til nødvendigheden af anvendelse af en sanktion.

I denne henseende adskiller den foreslåede ordning sig – for så vidt angår de sager, der tages op af egen drift – fra den eksisterende, hvorefter indenrigs- og sundhedsministerens tilsyn med tilsynsrådene af egen drift alene er et legalitetstilsyn, jf. den gældende § 61 a i lov om kommunernes styrelse.

Ad § 53

Ad § 53, stk. 1

Bestemmelsens 1. pkt. fastlægger indenrigs- og sundhedsministerens adgang til at tage statsamtmandenes vejledende udtalelser om lovligheden af kom-

munale dispositioner eller undladelser, jf. lovens § 50, op af egen drift.

Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 7.1.2.

Bestemmelsen tager sigte på den situation, hvor statsamtmanden ikke har truffet afgørelse om anvendelse eller undladelse af anvendelse af sanktioner. Har statsamtmanden i forbindelse med en sådan udtalelse truffet afgørelse om anvendelse eller undladelse af anvendelse af en eller flere af de i §§ 50 a – d nævnte sanktioner, kan ministeren efter den foreslåede bestemmelse i § 52, stk. 3, tage hele sagen op

Det må forventes, at den situation, bestemmelsen omhandler, vil blive hovedområdet for ministerens adgang til at tage sager op af egen drift, idet langt størstedelen af de legalitetstilsynssager, der behandles af tilsynsmyndighederne, ikke munder ud i afgørelser om sanktionsanvendelse, men (alene) i vejledende udtalelser.

Bestemmelsens 2. pkt. giver ministeren adgang til af egen drift at tage sager op, hvor statsamtmanden har besluttet ikke at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser op til behandling. Har statsamtmanden uden at træffe beslutning herom blot undladt at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser op til behandling, vil ministeriet i medfør af den foreslåede affattelse af lovens § 54 kunne pålægge statsamtmanden at tage sagen op til behandling.

Ministerens adgang til at tage sagerne op efter bestemmelsens 1. og 2. pkt. er den samme, som gælder efter den foreslåede affattelse af lovens § 52, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 16, og der henvises i det hele til bemærkningerne til denne bestemmelse. Ministeren har således kun denne adgang i sager, som ministeren skønner er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter, ligesom det er ministeren, der beslutter, om ministeren finder anledning til at tage en sag op af egen drift.

Ad § 53, stk. 2

Bestemmelsen fastlægger indenrigs- og sundhedsministerens reaktionsmuligheder, når ministeriet af egen drift tager stilling til sager, hvori statsamtmanden har afgivet vejledende udtalelser, eller hvor statsamtmanden har besluttet ikke at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser op til behandling.

Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 7.3.2.

Det foreslås, at ministeriet i den situation, hvor ministeriet af egen drift tager stilling til en sag, hvori